

เทศน์อบรมพรา瓦ส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

ภาษาพระ หัวใจพระ

คุณชายปั่มบอกว่าวันที่ ๑๗ มิถุนายน ชี้อทองคำจำนวน ๑๕ ล้านบาทซื้อได้ ๓๑ กิโลกรัม วันที่ ๑๙ มิถุนายน ชี้อทองคำจำนวน ๒๑ ล้านบาท ซื้อได้ ๔๔ กิโลกรัม รวมชี้อทองคำทั้งสองรายการนี้ได้อทองคำ ๗๕ กิโลกรัม วันเวลาไปนี่จะโอนเงินซื้ออีก ๑๕ ล้านบาทอาจจะอยู่ใน ๓๐-๓๑ กิโลนี้ เราไปจะซื้ออีก จะโอนอีก ๑๕ ล้านซื้ออีกที่หนึ่ง ก็เป็นอันว่าหมดเงินในบัญชีจำนวนใหญ่ ยังเหลืออีกบาทสองบาท ไวนั้นจะให้เป็นกต่อ เอาไว้ ส่วนใหญ่หมดแล้ว

สรุปทองคำและдолลาร์วันที่ ๑๙ มิถุนา เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๒๗ บาท ๑ สตางค์ долลาร์ได้ ๒,๑๒๘ ดอลล์ ทองคำที่มีมอบเข้าคลังหลวงแล้วนี้ ๖,๐๔๔ กิโลกรัม долลาร์ ๗,๖๐๐,๐๐๐ ดอลล์ ทองคำที่ได้หลังจากการมอบแล้วนี้ได้ ๑๐๕ กิโล ๕ บาท ๓๒ สตางค์ долลาร์ได้ ๑๗๔,๖๐๗ ดอลล์ รวมทองคำที่ได้แล้วทั้งหมด ที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบ เป็นทองคำ ๖,๑๒๘ กิโลกรั่ง долลาร์ทั้งหมดทั้งที่มีมอบแล้วและยังไม่ได้มอบ เป็นจำนวน ๗,๗๗๔,๖๐๗ ดอลล์

(สถาบันราชภัฏมหาสารคาม นิมนตร์รับผ้าป่าช่วยชาติวันที่ ๓ สิงหาคม ๖๖ ณ สถาบันราชภัฏมหาสารคาม เวลาบ่ายสองโมงถึงห้าโมงเย็น) อันนี้ไม่ได้ค้างไม่เป็นไร ฉันเสร็จแล้วไปเทศน์ ตอนเย็นกลับมา วันพรุ่งนี้ก็จะได้ออกเดินทางไปกรุงเทพ วันที่ ๒๑ ไปวันที่ ๒๒ ก็ไปเทศน์ที่สะพานข้ามแม่น้ำแคว เมืองกาญจน์ ที่สังคมญี่ปุ่นหรืออะไรที่ทหารตาย นั่นละตรงนั้นจะตั้งงานที่นั่น เทศน์บำเพ็ญกุศล อุทิศส่วนกุศลผลบุญทั้งหลายให้ผู้ที่ตายไป ต่อจากนั้นก็ชนพระราชสิ่งค่ายกลับมา ขึ้น ๑๕ คำ คืองานมันติดๆ จนกระทั่งถึงเขตบังคับกันจะต้องกลับ ๑๕ คำก็ประชุมเข้าพรรษา

เท่าที่เราสังเกตพิจารณาโดยลำดับมา ทั้งทำหน้าที่เพื่อโลกเพื่อสงสาร เพื่อชาติของเรารื่อยมาในระยะหลังจากตั้งรัฐบาลใหม่ขึ้นมา นี่ รู้สึกว่าสิ่งต่างๆ ฟื้นฟูขึ้นโดยลำดับๆ ในทางที่ดีๆ นี่ทางบ้านเมืองก็รู้สึกในหัวใจประชาชนยิ่มเย้มแจ่มใส่ทั่วหน้ากัน สำหรับผู้มีความรักชาติ ประธานาธิบดีที่จะให้ชาติของตนซึ่งล่อพายามากปั่ย่าต้ายบรรพบุรุษ ได้มีความราบรื่นดีงามจริงถาวรต่อไปนี้ รู้สึกว่าท่านเหล่านี้ทั้งหมดในชาติไทยของเราที่เป็น

ลูกหลานของท่านเหล่านี้ ยิ่มแย้มแจ่มใส่หัวหน้ากันในผลที่ได้มา ส่วนมากผลบวก ๆ ที่ไม่เคยคาดเดยคิดก็เป็นขึ้นมาเรื่อย ๆ เศรษฐกิจต่าง ๆ รู้สึกว่าดีขึ้น ๆ นี้ทางบ้านเมือง

ที่นี่ทางศีลธรรม หลวง塔ก็ได้เริ่มพร้อมกันมา ดูเริ่มก่อนรัฐบาลจะขึ้นด้วยซ้ำ นี่ก็ฟื้นฟูทางจิตใจและด้านวัฒน เพื่อประชาชนชาวไทยและชาวพุทธทั้งหลาย ตั้งแต่แคบ ๆ ถึงกว้างขวางมากมาย เรียกว่าหัวโลก โดยทางอินเตอร์เน็ต อย่างพุดอยู่เวลานี้หัวโลกให้เห็น กันนะ ได้เห็นกันหัวโลกในขณะเดียวกันนี้ อันนี้หลวง塔ก็เพียงจับได้ว่า ธรรมะนี้รู้สึกว่า ประชาชนทางเมืองนอกเมืองนาตีนเด็นกันมากอยู่จากอินเตอร์เน็ต จำนวนคนที่เข้ามา เกี่ยวข้องมากน้อยในอินเตอร์เน็ตนั้นเพิ่มขึ้นโดยลำดับ ก็คิดว่าจะเป็นประโยชน์ทางด้านจิตใจไม่น้อยเลย แล้วทางเมืองไทยของเรา ก็อดคัมภีร์อยู่แล้ว ผู้จะฟื้นฟูคัมภีร์มาปฏิบัติ ตัดแปลงกายวaja ใจของตนให้เป็นลูกช้างพุทธที่ดี มีความสุขร่มเย็น ก็ควรจะได้รับประโยชน์มาโดยลำดับ

และมาระยะนี้เราก็ได้ออกสอนธรรมแก่พื่น้องห้องห้องเป็นเวลา มันจะร่วม ๖ ปี แล้วแหลก ๕ ปีกว่าแล้ว การเทศนาว่าการครวนนี้ เราก็พูดให้พื่น้องห้องห้องฟังอย่างชัดเจน การเรียนเราก็เรียนเหมือนกัน ดังที่ท่านห้องห้องทราบมาแล้ว ที่นี่การปฏิบัติเราออกปฏิบัติ ผลก็สืบทอดมาจากการเรียนที่เราได้แบบแปลนแผนผังมาแล้วออกแบบ ปลูกบ้านสร้างเรือน ปลูกจิตปลูกใจปลูกข้อปฏิบัติ กำจัดสิ่งเลวร้ายห้องห้องที่อยู่ในจิตใจของเรานี้ ออกเป็นลำดับลำดามาด้วยข้อปฏิบัติของเรา ผลก็ปรากฏมาตั้งแต่เริ่มต้นเลยเรื่อย ๆ มาจนกระทั่งได้ประกาศให้พื่น้องห้องห้องทราบ ว่าได้ผลเป็นที่พอใจหาที่ตำแหน่งไม่ได้แล้ว เจ้าของจะไปคิดตำแหน่งในແດໄดในธรรมที่ได้มา ตามทางของศาสตรที่สอนไว้แล้วนั้น ไม่มี

เราได้นำธรรมอันนี้ออกแสดงแก่บรรดาพื่น้องห้องห้องว่า แสดงด้วยความมั่นใจ แน่ใจทุกอย่างไม่ว่าธรรมขึ้นใด ที่แสดงแก่โลกครวนนี้ เรายอดออกแบบจากจิตใจด้วยภาคปฏิบัติของเรารจริง ๆ หยิบออกแบบจากหัวใจจริง ๆ ไม่ไปคิว่าเอาตำรา อันนี้เป็นแปลน ปลูกบ้านแล้วก็อยู่บ้านซึ่งใหม่ล่า จะไปนั่งหับตำรับตำราอยู่ยังไง ตำรับตำราท่านสอนไว้ในพระไตรปิฎก ดึงเข้ามาในหัวใจ ให้ปลูกมรรคปลูกผลขึ้นมาที่หัวใจ เมื่อได้มากน้อยก็เออ อันนี้ออกแบบ บ้านเรือนนี้สวยงามอย่างนั้นอย่างนี้ ไม่จำเป็นต้องไปดูแปลน เพราะแปลนบอกเรียบร้อยไว้แล้ว บ้านเป็นยังไง สวยงามขนาดไหน น่าอยู่มากน้อยเพียงไร

อันนี้มรรคผลที่เราได้มาอันนี้มากน้อยเพียงไร เราก็บอกว่าเราได้เต็มเปี่ยม บอกตรง ๆ ให้พื่น้องห้องห้องทราบ บอกว่าเราไม่มีที่ตำแหน่ง จนกระทั่งถึงได้บอกว่า ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา เราจะไม่กลับมาเกิดอีก ซึ่งเราเกิดตายกองกันมานี้ตั้งกับตั้งกับปี จิตใจเวลา

มันจ้านี้มันมองทะลุไปหมดเลย เรื่องราวเป็นยังไงมันรู้ของมันหมด เป็นแต่เพียงว่าจะนำมาพูดได้เพียงนิด ๆ ที่ควรพูดบ้างเล็กน้อย นอกจากนั้นมันก็เป็นอยู่ในนั้น เวลา มันรู้มันรู้ไปหมด กระจายจนกระทั้ง สาสุ ว่าอย่างนี้เลย เรื่องพระพุทธเจ้าที่ตรัสรู้มาเป็นยังไง มันสาวกันยาเหยียดไปเลยที่เดียว เราถึงได้หอมอบกราบพระพุทธเจ้า ไม่เห็นองค์ศาสดาก็ตาม มันจ้าอยู่ในหัวใจ

เหมือนอย่างเราไปดูน้ำม้าสมุทร ก็มันจ้าอยู่แล้วจะไปตามโครงน้ำม้าสมุทร อันนี้ จิตใจมหาวิมุตติมหานิพพาน ธรรมธาตุ จ้าอยู่นี้แล้วก็แบบเดียวกัน แล้วไปตามพระพุทธเจ้าองค์ไหนอีก มันก็อันเดียวกันนี่ คือจ่องลงไปนี้ปีบกระเทือนถึงกันหมด แล้วไปตามกันหาอะไร นี่ได้รู้ได้เห็นอย่างนี้ที่นำมาสอนพี่น้องทั้งหลาย ในธรรมทุกข์นี้เรายังไม่มี สงสัย นาปบุญ นรกร สารรค พรหมโลก นิพพาน เปรตผีประเภทต่าง ๆ ทั่วโลกธาตุ มี มากน้อยเพียงไรเราไม่สงสัยเลย เป็นไปตามที่ศาสตร์สอนแล้วทุกอนุกระเบียด ไม่มี ผิดพลาดไปเลย เราทั้งหลายที่เป็นชาวพุทธจะฟังเสียงศาสตราหรือจะฟังเสียงกิเลส มัน กระซิบกระชาบอยู่ในหัวใจของทุกคน ๆ นี้ให้พاجม

มันหลอกว่าจะพาไปญี่ปุ่นนั่น คือพระพุทธเจ้าสอนถึงนิพพาน กิเลสมันจะหลอกเรา สอนเราให้เลียนนิพพานไป เราจะไปกับกิเลสหรือกับอะไร เลียนนิพพานก็ลงนรกนะชี นี่ที่มัน จะลง กิเลสมันหลอกให้ไปเลยสารรค ไปเลียนนิพพาน เลียนนิพพานก็ลงนรก นั่นเป็นอย่าง นั้น ให้พากันจำดี ๆ นะ ศาสตราเอกไม่มีแล้วในโลกนี้ โลกทั้งสามเราพิจารณาเต็มหัวใจแล้ว พูดมาอย่างอาจหาญชาญชัย มันจ้าอยู่ที่หัวใจ จึงไม่ได้สงสัยพระพุทธเจ้าทุกพระองค์มี จำนวนมากน้อยเพียงไร อย่ามาพูดน้ำม้าสมุทรที่ว่ากว้างแسنกว้าง ธรรมธาตุนี้ครอบ โลกธาตุเลย จะนำมาเทียบกันได้ยังไง อันนี้มันเท่ากับปืนน้ำม้าสมุทร ธรรมธาตุของ ศาสตราแต่ละองค์ ๆ ที่ตรัสรู้มานี้จ้าไปหมดครอบโลกธาตุแล้ว เวลาจ่อปีบมันกระเทือนถึง กันหมดเลย

จิตเวลาได้รู้มันรู้อย่างนั้นนั่น เวลา มีดมันก็มีด ตันไม้มีอะไรมีมันก็ไม่สนใจ ชนเลย ๆ เวลา มันมีดนั่น ชากหนามมันไม่กลัวเวลา มันมีด พันเหยียบจะไปเลย ตกเหวตกบ่อจมลง นรกรอเวจไปได้ทั้งนั้น ความมีดบอดพาสตวโลกให้ไป แต่ความสว่างกระจ่างแจ้งภายในใจนี้ หลบหลีกปลีกตัวจนพ้นภัยไปเลย นี่ธรรมะที่นำมาสอนพี่น้องทั้งหลายคราวนี้ เรียกว่าเรา สอนอย่างเต็มหัวใจของเราตามแต่ผู้ที่จะมารับ จะรับได้หนักเบามากน้อยเพียงไร ธรรมะนี้ จะออกเอง ๆ ก็ออกแล้วไม่ใช่หรือ หรือว่าคุยก่อน ควรจะออกหนักเบามากน้อยเพียงไร ทางนั้นถามมา หรือจะมองดูด้วยวิธีใดก็ตาม สมควรที่จะอกรับกันมากน้อยเพียงไร มันจะ

ออกเองฯ สมควรที่จะหุ่มหมวดไม่ต้องบอก ผึ้งทีเดียว ออกเลย ถ้าไม่ควรจะออก ดึงก็ไม่ออก ธรรมะความรู้จักประมาณไม่มีอะไรเกินธรรม

นี่ก็ได้สอนโลกมาที่เปิดเผยอย่างเต็มที่นี่ก็ได้ ๕ ปีกว่าแล้ว ใจจะยึดก็ให้ยึดนะ นี่บอกชัดๆ ด้วยว่าพูดสอนท่านทั้งหลาย ไม่มีทางสังสัยอะไรเลย ถอดจากหัวใจมาสอน เจ้าของก็ดำเนินมาอย่างนี้ รู้อย่างนี้ เห็นอย่างนี้ ประจักษ์ใจແນใจทุกกลิ่งทุกอย่างในตัวเอง แล้วนำมามลั่งสอนโลกด้วยความแนใจเช่นเดียวกัน ใจจะยึดให้พากันยึด

แล้วการเทคโนโลย่าว่าการนี้ เราเรียนมาตามตัวรับตำรา ก็เป็นแปลนมาโดยลำดับ ที่นี่ยกตัวรับบ้านช่องที่เราปฏิบัติตาม ได้ผลขึ้นมาเป็นมรรคเป็นผล นืออกแสดงแก่พื่น้องทั้งหลาย ออกจากปริยัติตามเป็นภาคปฏิบัติก็เป็นภาคปฏิเวธ นำปฏิเวธออกแสดงแก่พื่น้องทั้งหลายให้ได้เข้าอกเข้าใจในธรรมทั้งหลายของพระพุทธเจ้า ว่าไม่ผิดหวังเราเกิดมาในชาตินี้มีวاسนาเต็มตัวแล้วนะ ถึงได้มพบพระพุทธศาสนา ใจอย่างอนหลับทับอรถทับธรรม เหยียบหัวพระพุทธเจ้าอยู่เลย ๆ ไม่เป็นประโยชน์อะไรเลย ตายแล้วผู้รับเคราะห์รับกรรมก็คือเรา พระพุทธเจ้าไม่รับ พอทุกอย่างแล้วคือศาสตรองค์เอก

นี่เราได้สอนโลกเต็มเม็ดเต็มหน่วย สอนครัวนี้พ่อหยุดนี้แล้วก็จะเลิก เป็นอันว่าเลิก ๆ ล้มทั้ง hairyไปเลยไม่เอาละ เวลา呢อัตถุขันธ์มันก็อ่อนเต็มที่แล้ว ยังเหลือแต่จิตใจซึ่งไม่วาย อุตส่าห์พยายามลั่งสอนพื่น้องทั้งหลาย สิ่งที่ควรรู้อยู่ในวิสัยของมนุษย์เรา ก็เป็นมนุษย์คนหนึ่ง ควรจะขวนขวยให้รู้ให้เห็นได้มากน้อยตามสติกำลังความสามารถของเรา ดีกว่าจะนอนจมกับกิเลส เพราะมันพากมลงในนรกตลอดมาเป็นไหน ๆ นะ ขอให้พากันคิดกันอ่าน

เทคโนโลยีสอนพื่น้องทั้งหลายนี้เทคโนโลยีจริง ๆ หลวงตามาไม่เคยหวังอะไรมั่นเม็ดหินเม็ดทรายจากโลกามิสของโลกันนี้ ไม่มี เห็นหน้าไหนก็ไหนทองคำ ไหนดอลลาร์ ไหนเงินสด ถ้ามามาเพื่อชาติบ้านเมืองเพื่อโลกเพื่อสงสาร เราไม่ได้ถามมาเพื่อเรา เรายังทุกอย่าง ไม่มีอะไรแล้วในโลกอันนี้ พ้ออันนี้ไม่ได้พ่อธรรมดา พอย่างเลิศเลอ พอนอกสมมุติอีกด้วย สอนพื่น้องทั้งหลายเต็มเม็ดเต็มหน่วย ถ้าจะปฏิบัติก็ให้พากันปฏิบัติ การสอนเหล่านี้เรียกว่า เราไม่มีอะไรสังสัยแล้วในการสอนทุกด้านทุกด้านทุกทาง จึงเรียกว่า การทำประโยชน์ครัวนี้เป็นคู่เดียงกันกับทางบ้านเมือง ก็ควรจะมาเทียบเคียงกันได้ ทางศาสนา ก็ฟื้นจิตใจ ทางบ้านเมือง ก็ฟื้นวัฒนธรรม ก็ควรจะมาเทียบเคียงกันได้ ทางเศรษฐกิจของใจ ใจมีแต่ยาพิษมันมาเพหัวใจ ที่นี่เอาธรรมชาติธรรมเข้าเป็นเศรษฐกิจภายในเข้าใจใหม่ ให้รื้อฟื้นจิตใจของตนให้มีความส่งงานด้วยอรรถด้วยธรรม

เรื่องกิเลสนี่เราจะทำอะไรตาม ให้เข้าใจทันที เพราะมันอยู่กับใจมันค่อยจะปิดกัน ประตุทางเดินเพื่อบุญเพื่อกุศล เพื่อมรคผลนิพพานมันจะกันทันที ๆ ให้จำอันนี้ให้ดี อะไรมันจะมีแต่ความขัดข้องยุ่งเหยิง ถ้าไปในทางดีมันจะออก ให้ดูหัวใจตัวเองนะ อย่าไป ดูผู้ใดให้ดู พอเราจะคิดไปทางบุญทางกุศล mere ผลนิพพานนี้มันจะสักดีบีบ ติดนั้นข่องนี้ ยุ่งนั้นยุ่งนี้มันจะหาเรื่องมาทันที ไม่ต้องไปแต่งทนาย มันเป็นทนายของมันเสร็จ แล้ว ตัดสิน มันตัดสินที่ไร่เรามอบงานเลย ไม่มีครต่อสู้อุทธรณ์มันนะ อุทธรณ์ฟิดกับกิเลส อีกไม่มี มีแต่หมอบราบ ๆ มันเป็นอย่างนั้นนะ เพราะฉะนั้น ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกาจึงไม่มี มีศาลตันอันเดียวคือขาดแล้วมุชย์ กิเลสตัดคอขาดไปหมด ยอมราบด้วยกัน ไม่ต้องไป ขึ้นศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกาจะไร้ระนานะ นิกิเลสมันเก่งนะ

นี่ได้ผ่านมาหมดแล้ว จึงได้พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ผ่านมาจริง ๆ ถึงขนาด เอ้า ตายก็ตายเอาชีวิตเข้าแลกเลยในเวลาปฏิบัติ ตั้งแต่ขึ้นเวทีมา ดังที่ว่าพระรา ๗ สอบเบรี่ญูได้แล้วขึ้นเวทีเลย ตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่งพระรา ๑๖ ล่วงไปแล้วถึง ๒๔๙๓ เป็นเวลา ๙ ปี ไม่ได้ลงเวที ไม่ได้ให้น้ำกัน นักมวยเขาก็ให้น้ำ อันนี้ซัดกันกับกิเลสไม่มี การให้น้ำ ยืนกีซัด นั่งกีซัด นอนกีตี เว้นแต่หลับเท่านั้น ถ้าให้น้ำก็ให้น้ำเวลาหลับ นอกจากนั้นมีแต่การฟัดการต่อยกันตลอดเวลา เป็นเวลา ๙ ปี ถึงได้มวนเสือกิเลสลง แล้วธรรมชาตินี้จึงได้ขึ้นมา ตั้งแต่บัดนั้นมา โลกธาตุนี้ไม่มองก็เห็นจะว่ายังไง เป็น ยังไงเมื่อถึงเวลา มันเปิดเผยแพร่แล้ว

แล้วก็แนะนำสั่งสอนพระเณรเป็นอันดับแรกอยู่ในป่าในเขา วิ่งออกซอนเข้าไปหา ในป่า เพราะเราไม่เคยยุ่งกับครต์ใหญ่แต่ไม่ได้ ไม่มีพระเณรมากเข้า ๆ ต่อมาก็เลยมา เอาโยมแม่บัว มนก์เลยพะรุงพะรังมาอย่างนี้ เราไม่เคยคาดคิด นิสัยวานาเรามันอาภัพ ไปที่ไหนไม่ค่อยจะอะไรแหลก มีตั้งแต่ความอยู่คุณเดียวไปคนเดียวตามนิสัยวานาเรามาก็ แต่ครั้นแล้วมนก์มาเป็นอย่างนี้ ฟังซิ อยู่ที่ไหนก็เต็มไปหมด ๆ ไปที่ไหนก็ตามไปถอนนี้ต้อง เอาผ้ากันเอวไว้ข้างใน ม่านในรถกันผ้าไว้ไม่ให้คราเห็น ถ้าเห็นมันรุม มองเห็นมันจำได้ หมด เนื่องจากมันดูในโทรศัพท์ทัศน์เทวทัตแล้วมันจำเราได้ พอมองเห็นบีบจ้อเลยนะ จ้อเลย นี่ละมนก์เป็นถึงขนาดนี้เวลานี้

เราภูมิใจที่เราสอนโลกทั้งหลายไม่ผิดพลาดจากคำสอนของพระพุทธเจ้า เพราะ ได้ถอดออกมากจากจิตใจจริง ๆ สอนมรคสอนผล สอนทุกสิ่งทุกอย่าง เราไม่มีอัดมีอัน ไม่ได้ดุย นี่ละภาษาธรรม ต้องทำความจริงมาพูด ภาษา กิเลสนี่อ้อมแ้อมร้อยสันพันคบ พลิกแพลงเปลี่ยนแปลงหลอกกันตลอดมา อยู่ด้วยกันมากหมายขนาดไหนหาความไว้วางใจ

กันไม่ได้ คืออยู่กับกิเลส เขาก็กิเลสเราก็กิเลส เขาก็หลอกเราก็หลอก เขาก็ต้มเราก็ตุน เข้าใจไหม ต่างคนต่างหลอกต่างลงกัน อยู่กันด้วยกลมายาทั้งนั้น ทางกิเลสอยู่ด้วยกัน โลกกิเลสอยู่ด้วยกันเป็นอย่างนี้

เราดูซึบ้านเมืองทุกวันนี้ มันเป็นยังไง บรรดาผ่าฟันกันแหลกเหลวไปหมด ไม่ว่าที่ไกลที่ใกล้ที่ไหน ๆ ถ้าเรื่องอรรถเรื่องธรรมแล้วจะไปรบกันหาอะไร ตั้งแต่สัตว์เข้ากีรูจัก ตายเขากลัวตาย ทำไม่มนุษย์จะกล้าหาญต่อความตาย กล้าหาญต่อความทุกข์ ความลำบาก ความทรมาน เบียดเบียนกัน ไปกล้าหาญหาอะไร นี่ธรรมเป็นอย่างนั้นนะ แต่ กิเลสมันให้กล้าหาญชาญชัยในสิ่งที่จะฉบิบทายawayปวง อย่างกัดฉีกันอยู่เวลาหนึ่ง ร้อยสัน พันคนมีแต่หลอกล่อแล้วเหยียบย่าทำลาย กลืนคนอื่น ๆ สัตว์ใหญ่กลืนสัตว์เล็ก ๆ โดยไม่มีอย่างอื่นอย่างใด พожะมาเหยียบเคียงให้เป็นเหตุเป็นผลซึ่งควรจะยอมรับกันได้เลย มีแต่แบบดีน ๆ เขิน ๆ แบบหน้าด้านทั้งนั้น จะกินจะกลืนจะเอาให้ได้ นี่ลักษณะอยู่ด้วยกัน เป็นอย่างนี้ละ

แล้วผู้ที่ได้มาตามความสำคัญตนว่าอำนาจบาทหลวงนั้น นั่นละ คือกองทุกข์ พากนี้ทุกข์มากกว่าเขา ระเวียะระวังตลอดเวลารอบด้าน นี่มันเป็นความทุกข์ทั้งนั้น นี่กิเลสอยู่ด้วยกัน ถ้าธรรมอยู่ด้วยกันแม้จะไม่สิ้นกิเลส แต่มีธรรมเป็นเครื่องคัดค้านต้านทาน เราอยู่ด้วยกันไม่มีอะไรกัน มาจากชาติชนวนระดับ ถ้ากันหาอะไร ก็คนด้วยกัน ซื้อว่าชาตินั้น ชั้นนี้ วรรณะนั้นมันตั้งชื่อไว้เจย ๆ ตัวธรรมชาติที่มองเห็นกันอยู่นี้คือคนหญิงชายกีรู แล้วพุดกันรู้เรื่อง สอนกันรู้เรื่องยอมรับกันแล้วอยู่ด้วยกัน ด้วยความสะทกสะบายนะ สงบเย็นไม่มีอะไรที่เกินมนุษย์ที่มีธรรมในใจ จะเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งความสงบสุขร่มเย็นและเห็นอกเห็นใจกัน เฉลี่ยเพื่อแฝermีความเมตตาสงสารกัน และโลกนี้ไม่ว่าส่วนไหนอยู่ด้วยกันเย็นหมด

แม้แต่พยายามอยู่ในบ้านในเรือนเรา อยู่ในวัดเรามันก็เย็น หมาบางตัวไม่เคยถูกไม่เรียวยเลยนะ มันทำไม่ไม่เคยถูก ก็ไม่มีใครตีมัน มันจะถูกอะไรใช่ไหม แนะนำ มันก็อยู่สบายนะ ไอ้คนกีรักสัตว์ สัตว์กีรักเจ้าของ ไปที่ไหนหมาย่ตามเข้าใจไหม ไปไหนหมาย่ตาม คนขึ้นรถไปหมาย่ตาม สุดท้ายเจ้าของต้องจอดรถลงมาอุ้มมันขึ้นรถไป นี่ถ้ามีธรรมเป็นอย่างนั้นนะ สัตว์กับคนก็อยู่ด้วยกัน สัตว์ประเภทไหนอยู่ด้วยกันได้สบายทั้งนั้น

นี่ธรรม แล้วก็กำลังนำมาสอนโลกเวลานี้ หลวงtanี้แหลกเป็นผู้สอน ภาษาของหลวงtanี้ไม่ค่อยจะเหมือนภาษาที่ท่านสอนเทคโนโลย่าการกันนักนะ มันต่างกันยังไง ขอให้ท่านทั้งหลายวินิจฉัย เราจะแยกออกมาแต่เพียงว่า ภาษาของธรรมกับภาษาของกิเลส

ต่างกัน ภาษาของธรรมจะพูดแบบตรงไปตรงมา ภาษาของกิเลสมันจะโงมตีว่า พูดดุ ด่าว่ากล่าว พูดกระแทกແດກดันพูดหยาบโลน นี่คือกิเลสนี้มันเป็นตัวกระแทกແດກดัน ตัวทำลายตัวหยาบโลนอยู่แล้ว มันไม่ให้ไปแตะมัน ให้เอาแต่ความนิมนานล้อหน้า เพราะกิเลสนี้ชอบยอมมากที่สุด ไม่มีอะไรเกินกิเลสเรื่องการชอบยอด้วย แม้แต่สัตว์มันก็ชอบยอด้วย แต่ส่วนธรรมนั้นผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูกเพื่อจะได้แก้สิ่งที่ผิดให้เป็นถูก ขึ้นมา ๆ จะพูดดุ ด่าว่ากล่าว ดุก็ดุเพื่อดีไม่ได้ดุเพื่อความจิบหาย ว่าหยาบ พูดต่อสิ่งที่หยาบน้ำสิ่งที่หยาบมาชazole แก้ไข ตัวนั้นมันหยาบอยู่แล้ว ธรรมเป็นนำ้ที่สะอาดชะล้างสิ่งที่สกปรกนั้น และกิเลสมันก็หาเรื่องว่า ธรรมนี้พูดหยาบโลน ตัวมันหยาบโลนไม่ให้เข้าไปแตะต้องมัน ธรรมเป็นของสะอาดชะล้างเข้าไปล้างหยาบโลน มันก็หาว่าธรรมนี้หยาบโลน

นี่ภาษา กิเลส กับภาษาธรรม มันคือยศบดคอยต่อ กันอยู่เสมอ จึงแยกออกว่าภาษา กิเลส เป็นอย่างหนึ่ง ภาษาธรรม เป็นอย่างหนึ่ง ภาษาธรรมต้องพูดตรงไปตรงมาตาม ภาษาธรรม ภาษาพระ พระผู้มุ่งอรรถมุ่งธรรม ทรงอรรถทรงธรรมก็ต้องพูดเป็นภาษา พระ ภาษาธรรมไป ถ้าพระเป็น อลัชชี หาความลอายบานไปได้ มีแต่หัวโลน ๆ โภนผอม โภนคิ้ว เอาผ้าเหลืองหุ้มเจ้าของแล้วหลอกหากิน อย่างนั้นมันเป็นได้ทุกแบบพระแบบนี้นะ มันออกมากได้ทุกแบบ แบบไหนที่จะหลอกลวงต้มตุ๋นโลก มันออกมากได้ทั้งนั้น แต่ภาษา พระจริง ๆ ผู้มุ่งอรรถมุ่งธรรมจะออกไม่ได้เลย ให้พากันเข้าใจเรา ณ เดียวจะพูดว่าภาษา โลกภาษาธรรมร่าวส พระก็มีกิเลสพูดแบบพระมีกิเลสก็ได้ หยาบโลนกว่าคนธรรมดาก็ยังมี เยอะ พระเรานะ จึงแยกแยะ นี่ก็เรียกว่าภาษาธรรม เป็นยังไงพูดตามหลักความจริงของ ภาษาธรรม ให้พากันเข้าใจเรา นะ มันต่างกันอย่างนี้

สรุปความลงมาว่า เวลา nice กำลังสอนพี่น้องทั้งหลายด้วยถอดออกมายากิจิใจจริง ๆ หาความสัญญาไม่ได้แล้ว เป็นภาษา ก็จึงเรียกว่า แปลกต่างกว่าภาษาทั้งหลายอยู่บ้าง ถึง จะแปลกต่างก็เป็นภาษาของเราเอง ของเราก็ของธรรมเอง เราจึงไม่สะทกสะท้านว่าจะผิดไป เพราะเราพูดตามภาษาธรรม ธรรมกับหัวใจเรารองกันไว้แล้ว เมื่อพูดออกจากเราก็ เป็นภาษาเรา เป็นภาษาธรรมไปด้วยกัน เราจึงไม่เคยสะทกสะท้าน ให้ท่านทั้งหลายจำเรา ให้พากันยึด ภาษาธรรมหรือหลวงตาที่แสดงนี้ไม่ค่อยจะเหมือนภาษา เหมือนใคร ๆ เทคน์นัก ให้ยึดเราหลักความจริงก็แล้วกัน เทคน์แบบไหนก็ตาม ถูกหรือผิดให้จับจุดนั้น ๆ แล้วนำ้ไปแก้ไขดัดแปลงตนเอง และผลประโยชน์ก็จะได้

เพาะการที่พูดอุกมาเหล่านี้ออกมายังการปฏิบัติแล้ว ตรงไปตรงมาอย่างนี้ เราไม่ได้มีร้อยเล่ห์ร้อยเหลี่ยมร้อยสันพันคมหาเมื่อนกิเลส ปฏิบัติแบบธรรม รู้ก็รู้แบบธรรม พูดจึงพูดแบบธรรมมาให้ท่านทั้งหลายได้ทราบ นี่เราสรุปความเลยว่า บ้านเมืองของเราเวลานี้ก็รู้สึกว่ามีความยิ่มแย้มแจ่มใส่ทั่วหน้ากัน บรรดาพี่น้องที่รักชาติไทยทั้งหลายมีความยิ่มแย้มแจ่มใส่ จิตใจล่งพุ่งไปพากย์ท่าน เรายังซึ่งเป็นพระราชน้ำที่ดำเนินท่านไม่ได้ นี่ก็คือตาพระเข้าใจไหม ภาษาพระ หัวใจพระ ผิดถูกประการใดจะมองดูด้วยความเป็นพระ ๆ ตลอดไป ควรยกยอภัยกยอสระบรเสริญ นี่รู้สึกว่าท่านจะไม่มีเวลา เรายังใจท่านนะ

หนักมากนั้น เป็นหัวหน้านี้หนักมากที่เดียว หลับครอก ๆ ครู่เดียวเท่านั้น จากนั้นมาก็หมุนเพื่อชาติบ้านเมือง ๆ ตลอดเวลาเลย และผลประโยชน์เป็นยังไงบ้าง พี่น้องทั้งหลายเห็นไหม เวลาที่คลังหลวงของเราก็เต็มตื้นขึ้นมาตามากมาย จะใช้หนี้สินที่ไหน ๆ เอาเลย ๆ ท่านสั่งจ่ายไปเลยที่เดียว ติดหนี้ติดสินที่ไหน ๆ แต่ก่อนจะไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวเมื่อ ๓-๔ ปีผ่านมาที่ จนกระทั่งเมืองไทยจะสงบเลยที่เดียว เห็นต่อหน้าต่อตากันไม่ใช่หรือ หรือมาหลอกกันหลวงตาหลอกไหม นี่เป็นภาษาหลอกหรือเป็นภาษารมราษฎร์เห็น

แม้ที่สุดในคลังหลวงก็จะไม่มีเงินสักบาทเดียวติดคลังหลวงเลย เวลาที่หันดูน้อมคลังหลวงของเรารึ ก็เต็มตื้นขึ้นมา ๆ ติดหนี้ติดสินที่ไหนใช้ไป ๆ อย่างรวดเร็วเพียง ๒ ปี เท่านั้นละ ตั้งแต่ท่านเป็นนายกมาที่ ใช้หนี้สินไปมากมายรอบประเทศเกือบจะหมดไป ๆ และเวลาที่ รวดเร็วขนาดไหนพิจารณาซึ่ ใครตั้งแต่ตั้งนายกมาที่กี่สมัย เอามาพูดกันจัง ๆ อย่างนี้ซึ่ มีกี่สมัยเป็นยังไงบ้าง ก็ธรรมชาติ ๆ เราเรื่อย ๆ มา เราไม่พูดมากอันนี้นะ แต่ที่เด่นเวลาที่คือเด่นจากลิ่งที่จะล่มจนกลایเป็นความพื้นฟูขึ้นมาอย่างเห็นได้ชัดในสายตาของประชาชน จนกระทั่งเมืองนอกเขา เขาพออพอใจด้วยอุบَاຍวิธีการวิ่งเต้น ขวนขวยของนายกท่าน นี่ก็เป็นผลอันหนึ่งขึ้นมาให้เห็นชัดเจนแล้วในยุคปัจจุบันนี้ ที่ตั้งตนตั้งตัวขึ้นมาใหม่นะ

แล้วทางศาสนาเราก็ติดดินเต็มกำลังความสามารถของเรา เป็นอย่างที่เห็นนี้แหล่ เวลาที่ธรรมก็ออกทั่วโลกแล้ว เอ้า ท่านผู้ใดจะยึดก็ยึดนะ สำหรับหลวงตาบัวนี้ไม่เอาอะไรบอกตรง ๆ เลย สอนโลกสัมเคราะห์โลกด้วยความเมตตาสงสาร ใจจะเอาก็เอา ใจไม่เอาก็เป็นกรรมของสัตว์เท่านั้น เราไม่มีอะไรเราพอทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว สอนโลกด้วยความเมตตาโดยถ่ายเดียว จึงขอให้ยึดไปเป็นข้อปฏิบัติกำจัดความชั่วช้าลงมาทั้งหลาย จะสมชื่อ

สมน้ำว่าเรามาเกิดเป็นมนุษย์เรียกว่าเรานี่วาระนารมี จึงได้มายาเกิดเป็นมนุษย์ แล้วขอให้ยิดหลักพุทธศาสนาซึ่งเป็นศาสนาที่ตายใจได้เลยหัวโลกหัวสงสาร ไปเข้าสู่จิตใจนำไปแก้ไขดัดแปลงตนเองนะ วันนี้ก็คงจะพูดเพียงเท่านี้เห็นจะพอเหมาะสมอีกับเวลา เรียกว่าเวลานี้พากเราหั้งห้ายกธุลีสักว่าได้ความภาคภูมิใจ ทางบ้านเมืองก็เป็นที่ภาคภูมิใจดังที่เห็นที่รู้หัวหน้ากัน ทางศาสนาไครจะภาคภูมิใจไม่ภาคภูมิใจ หลวงตาบัวพูดได้เลยว่า หลวงตาบัวสอนโลกนี้แทนสลบисล ผลจะได้เท่าไรไม่รู้ แต่ว่าแทนสลบисล เอาละพอ

(มีปัญหาครับ แต่กลัวจะเห็นอยู่) เอ้า ปัญหาอะไรมากมาย วันนี้มันพอแล้วแหล่ะ วันพรุ่งนี้ยังอยู่นี่ (ไม่อยู่แล้วครับ เดินทางแล้วครับ) นี่มันมีกี่หน้าล่ะ มีมากไหม(ไม่มากครับ) เอ้าว่ามา พัง

(กราบนมัสการหลวงตาที่เคารพอย่างสูง เนื่องด้วยกระผมรู้สึกสงสัยวิธีการงานปานสติที่กระผมกำลังทำอยู่ว่าเป็นไปถูกต้องหรือไม่ ซึ่งพอเกิดความสงสัยตัวนี้ขึ้นมาที่稻 ความหงี่ในความละเอียดของสามอิ ดูเหมือนถูกสกัดกั้นของรับ วิธีเดียวที่กระผมทำได้เพื่อทำลายความสงสัยตัวนี้ก็คือ พยายามสังเกตสติที่จับอยู่ที่ปลายจมูกว่าเป็นจุด ๆ เดียวหรือไม่ พอทดลองจนแนใจแล้วก็ดำเนินวิธีนั้นต่อไปขอรับ ผลที่ได้รับก็คือลมหายใจจะเบาลง พร้อมกับความปีติ อิ่มเอิบใจที่เพิ่มขึ้นจนกระทั้งถึงจุด ๆ หนึ่ง รู้สึกความอิ่มเอิบมีมากจนบอกไม่ถูก บางครั้งรู้สึกเหมือนขนลุกด้วยของรับ จากที่สังเกตผลที่กระทำมากระผมเข้าใจว่าทำถูกทางของรับ แต่พอมำทำอีกความสงสัยก็เกิดขึ้นอีกแล้วก็เป็นอุปสรรค เหมือนเดิม กระผมจึงได้ขออนุญาตหลวงตาได้โปรดพิจารณาวิธี

หลวงตา มันสงสัยอะไร ว่ามาซิ สงสัยมันสงสัยอะไร

โiyim ก็สงสัยวิธีงานปานสติที่เขารู้นี่ครับ ว่าเป็นวิธีที่ถูกต้องหรือไม่ วิธีที่เขาทำอยู่คือเอาสติไว้ที่ปลายจมูก

หลวงตา เออ ถูกต้องแล้วอันนั้นนี่ถูกแล้ว

โiyim ดักความรู้สึกของลมที่เข้าและออกของรับ ในขณะเดียวกันก็รับรู้ในตัวด้วยว่า ลมที่เข้าสั่นแส้ในแนยวัสดุใน บางครั้งก็รับรู้ถึงปริมาณลมว่ามากแค่ไหนน้อยแค่ไหน บางครั้งก็จับภาพเป็นเหมือนแผ่นเยื่อบาง ๆ เข้าและออกตามลมหายใจของรับ วิธีที่กล่าวมากระผมทำแล้วได้ผลของรับ แต่จุดเดียวที่กระผมสงสัยคือ กระผมกลัวว่าตอนที่พิจารณา ว่าลมสั่นแส้ใน ยางแส้ใน หรือปริมาณลมเข้ามากแค่ไหน ออกมากแค่ไหน สติของกระผมจะไม่เป็นจุด ๆ เดียว เพราะว่ามันจะตามเข้าไปด้วย ซึ่งไม่เป็นไปตามได้อ่านมา

ขอรับ แต่กระนั้นวิธีที่กรรมได้ปฏิบัติ ได้ผลดังที่กรรมได้กราบเรียนไปแล้วขอรับ
กราบນมัสการขอบพระคุณหลวงตาเป็นอย่างสูงขอรับ จากปั๊ม

หลวงตา เออ อันนี้ถูกต้องแล้วนะ อย่าไปสงสัย สิ่งสักซึ่งคือกิเลส มันมากีด
ขวางทางส่วนตัวและทางถูกต้องของเราให้เข้าไปตามมันเข้าใจไหมล่ะ ทางที่เราดำเนิน
มาแล้วถูกต้องแล้ว ลมหายใจจะเอียดเท่าไรจะรู้ในตัวเอง ละเอียดจนกระทั่งหมัดลมมันก็
รู้เอง นี่ลักษณะการภาวนายังพุทธเจ้าก็จริญอาปาณสติ กำหนดลมหายใจเข้าออก ๆ คร
จะจริญธรรมบทใดก็ตาม ตามแต่จิตนิสัยได้ด้วยกันทั้งนั้น แล้วผลสุดท้ายที่ได้ก็คือ
ความสงบ ความสว่างใส่ของจิตจะเกิดขึ้นด้วยกัน เช่น อย่างคนนี้ทำนา คนนี้ทำสวน คน
นี้ค้าขาย ประเภทต่าง ๆ ตามแต่หน้าที่ที่ตนดัดตัวเองไปทำ ผลรายได้คือตัวเงินสำเร็จการ
ครองชีพด้วยกันเข้าใจไหม อันนี้ก็เหมือนกัน ผลรายได้คือความสงบเย็น เอาเท่านั้นละ มี
อะไรอีก

โยม อันนี้เกี่ยวกับเรื่องศีลนะครับ เอาสัก ๆ เลย เอาเนื้อหา เข็บกว่าเขานี่มีข้อ
หนึ่งเกี่ยวกับศีลนี่ที่เขาได้บกพร่องไป ที่นี่ก็กราบเรียนถามว่า โปรดให้ความกระจ่างเรื่อง
ศีลไม่บริสุทธิ์ คือว่าผู้ที่มีศีลไม่บริสุทธิ์นั้นสามารถปฏิบัติสมาริให้เกิดผลได้หรือไม่อย่างไร
และเริ่มต้นด้วยวิธีใดขอรับ ลงชื่อ ชีโร

หลวงตา ถ้าศีลไม่บริสุทธิ์แล้ว ยังจะทำสมาริไม่ได้ ต้องแก้จิตใจใหม่ อย่าไป
ทำลายศีลทำลายตนจากการจำศีลก็แล้วกัน เอ้า ให้ทำสมาริต่อไปมันก็ต่อไป เพราะ
คนเราไม่บริสุทธิ์มาแต่วันเกิด ต้องเป็นลุ่ม ๆ ตอน ๆ ผิด ๆ ถูก ๆ เวลารู้สึกตัวเราแก้ไข
ตัวทางที่ถูกก็ไปได้เลย อันนี้เรื่องการทำลายศีลก็เป็นอันหนึ่งที่เราทำความไม่ดี ที่นี่เวลา
เราจะบำเพ็ญความดีก็ปัดออกการทำลายศีล มีแต่การรักษาบำรุงศีลให้ดีขึ้น แล้วศีลก็เป็น
ขึ้นในตัวของเราก็ผ่านไปได้สบายเข้าใจไหมล่ะ เป็นความดี เอาละ

ชมการถ่ายทอดสด ธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th